

REPUBLIKA SLOVENIJA
DRŽAVNI SVET

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide

Številka: 061-09-5/2020/11
Ljubljana, 3. 7. 2020

Predlog

Z A P I S N I K

11. izredne seje Komisije Državnega sveta za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide, ki je bila v četrtek, 2. 7. 2020, v Velikem salonu/I, Šubičeva 4, Ljubljana.

Seja se je začela ob 14. uri in končala ob 15.30 uri.

Prisotni:

- predsednik komisije: mag. Peter Požun,
- podpredsednik komisije: Danijel Kastelic,
- člani komisije: dr. Matjaž Gams, Mitja Gorenšček, Tomaž Horvat, Jože Smole,
- nadomestni člani: Samer Khalil (nadomeščal Lidijo Jerkič), Bojan Režun (nadomeščal Ladislava Rožiča) in Bojana Potočan (nadomeščala Igorja Antauerja).

Opravičeno odsotni:

- član komisije: Igor Antauer, Lidija Jerkič, Alojz Kovšca in Ladislav Rožič.

Prisotni predstavniki vabljenih na sejo:

- Mojca Pršina, Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti,
- Tamara Gliha, Ministrstvo za javno upravo,
- Jerneja Farkaš Lainšček, Marjeta Recek, Ministrstvo za zdravje,
- Staša Curk Accetto, Konfederacija sindikatov javnega sektorja Slovenije,
- Monika Ažman, Zbornica zdravstvene in babiške nege Slovenije - Zveza strokovnih društev medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Slovenije in
- mag. Andrej Tomšič, Informacijski pooblaščenec Republike Slovenije.

Sejo je sklical in vodil predsednik komisije mag. Peter Požun.

Dnevni red (9 ZA, 0 PROTI):

- 1. Predlog zakona o interventnih ukrepih za pripravo na drugi val COVID-19 (ZIUPDV) – nujni postopek, EPA 1249-VIII.**

Ad 1.)

Komisija za socialno varstvo, delo, zdravstvo in invalide je obravnavala Predlog zakona o interventnih ukrepih za pripravo na drugi val COVID-19 (ZIUPDV), ki ga je Državnemu zboru v obravnavo po nujnem postopku predložila Vlada Republike Slovenije (v nadaljevanju: predlagatelj).

Komisija je predlog zakona **podprla (PRISOTNIH 7, ZA 4, PROTI 0)**.

Komisija je ugotovila, da se s predloženo zakonsko novelo spreminja in dopolnjuje začasne ukrepe za omilitev in odpravo posledic epidemije nalezljive bolezni SARS-CoV-2 na področju dela, delovnih razmerij in socialnega varstva, ki se nanašajo na podaljšanje ukrepa čakanja na delo (do 31. 7. 2020 z možnostjo dvakratnega podaljšanja za obdobje enega meseca, a najdlje do 30. 9. 2020), določitev in plačilo nadomestila za odrejeno karanteno (upravičeni vsi delodajalci, ki za osebe, ki jim je odrejena karantena, ne morejo organizirati dela na domu; v primeru odrejene karantene ob prehodu meje pravica do nadomestila plače v višini polovice plačila, do katerega bi bil sicer delavec upravičen, če bi delal, vendar ne manj kot 70 % minimalne plače; v primeru odrejene karantene zaradi stika z okuženo osebo v višini 80 % povprečne mesečne plače za polni delovni čas iz zadnjih treh mesecev dela oziroma iz obdobja dela v zadnjih treh mesecih pred začetkom odsotnosti), ukrepe s področja institucionalnega varstva po Zakonu o socialnem varstvu (zagotovitev sredstev za financiranje dodatnih kadrov v socialno varstvenih zavodih v javni mreži iz proračuna Republike Slovenije za obdobje dveh let od izdaje uredbe Vlade RS) ter mobilno aplikacijo za obveščanje o stikih z okuženimi (prostovoljna in brezplačna uporaba, pri čemer so dolžne osebe, ki so uporabniki primernega telefona in jim je bila odrejena karantena ali so potrjeno pozitivni na virus SARS-CoV-2, mobilno aplikacijo namestiti tako, da je vanjo mogoče vnesti naključno kodo za enkratno uporabo, ki jo prejme skupaj z odločbo o odreditvi karantene).

Komisija je bila seznanjena z mnenjem Zbornice zdravstvene in babiške nege Slovenije - Zveze strokovnih društev medicinskih sester, babic in zdravstvenih tehnikov Slovenije (v nadaljevanju: Zbornica-Zveza), ki pozdravlja odločitev, da se iz proračuna Republike Slovenije zagotovi financiranje dodatnih kadrov v socialno varstvenih zavodih v javni mreži, ki izvajajo socialno varstvene in zdravstvene storitve (natančneje: domovi za starejše, posebni socialno varstveni zavodi za odrasle, varstveni delovni centri, socialno varstveni zavodi za usposabljanje), in sicer v višini 31 milijonov evrov, saj se na pomanjkanje kadrov in neustrezne, predvsem zastarele, kadrovske normative in standarde za področje socialnega varstva, opozarja že leta. Zbornica-Zveza pri tem pričakuje, da se bo ocene potreb, pogoje in postopek dodelitve javnih sredstev izvedlo tako za izvajalce socialnovarstvenih storitev kot tudi za izvajalce zdravstvenih storitev, kot je zapisano v 37. členu predloga zakona. V času epidemije COVID-19 in morebitnega novega vala okužbe s COVID-19 je in bo velik del obremenitev v socialno varstvenih zavodih, s poudarkom na domovih za starejše, namreč padel ravno na zaposlene v zdravstvu, predvsem na zaposlene v zdravstveni negi (bolničarji, zdravstveni tehniki, srednje in diplomirane medicinske sestre). Zbornica-Zveza ocenjuje, da so navedene zakonske določbe lahko dobra podlaga za vzpostavitev standardov in

normativov, ki ne bodo zgolj začasnega značaja in za sprejem katerih si različni deležniki s področja socialnega in zdravstvenega varstva prizadevajo že nekaj časa.

Zbornica-Zveza predlaga, da se z namenom čimprejšnje okrepitve kadrovskih virov v zdravstvu, ki je v času soočanja s COVID-19 še dodatno obremenjen, a ostaja kadrovsko zelo podhranjen, v povezavi z določbami 45. člena predloga zakona prouči možnost dopolnitve navedenega člena na način, da bi se za zdravstvene delavce ali zdravstvene sodelavce (s poudarkom na izvajalce zdravstvene nege), ki prihajajo iz drugih držav Evropske unije, držav Evropskega gospodarskega prostora, Švicarske konfederacije ali držav bivše Jugoslavije, omogočilo skrajšanje postopkov zaposlitev za osebe, pri katerih je sicer v skladu s 63. členom Zakona o zdravstveni dejavnosti kot predpogoj za zaposlitev določeno znanje slovenskega jezika na ravni najmanj B2 oziroma C1. Predlaga se razmislek o vzpostavitvi prehodnega obdobja za izpolnitev navedenega pogoja, v povezavi z usposabljanjem ali možnostjo učenja slovenskega jezika v obdobju leta ali dveh. S tem bi lahko hitreje zagotovili delovno silo za delovna mesta, ki jih ne moremo zapolniti z domačo delovno silo, ker je na domačem trgu enostavno ni na voljo.

Komisija je bila seznanjena tudi s stališčem Konfederacije sindikatov javnega sektorja Slovenije (KSJSS), ki opozarja na neupravičeno umanjkanje socialnega dialoga v času priprave aktualnega predloga zakona, česar tokrat, ko se ni več možno sklicevati na nujnost takojšnjega sprejema nadaljnjih ukrepov v povezavi s COVID-19, ni možno upravičiti. KSJSS sicer podpira napore predlagatelja za zagotovitev dodatnih finančnih sredstev z namenom okrepitve kadrovske sestave socialno varstvenih zavodov v javni mreži, a pri tem opozarja, da se s 37. členom predloga zakona posega v pravila socialnega dialoga. Navedeni člen namreč v prvem odstavku predvideva, da se bo metodologijo ocenjevanja potreb, pogoje in postopek dodelitve javnih sredstev opredelilo z vladno uredbo namesto v okviru socialnega dialoga. Slednje je v nasprotju z določili Stavkovnega sporazuma med Vlado Republike Slovenije in Sindikatom zdravstva in socialnega varstva Slovenije (Uradni list RS, št. 80/18) ter Stavkovnim sporazumom med Vlado Republike Slovenije in Sindikatom delavcev v zdravstveni negi Slovenije (Uradni list RS, št. 80/18), ki v poglavju V. Kadrovske standardi in normativi Vlado zavezuje, da se kadrovske standarde in normative na področju zdravstvene in babiške nege, za sprejem katerih naj bi bila podlaga Modra knjiga standardov in normativov v zdravstveni in babiški negi ter oskrbi z dne 13. 5. 2013, sprejema v okviru socialnega dialoga.

KSJSS predlaga tudi razmislek o dodatnem plačilu za delavce v socialno varstveni dejavnosti in zdravstveni dejavnosti zaradi težjih pogojev dela v povezavi s COVID-19, prav tako pa tudi razmislek o zagotovitvi višjega nadomestila plače delavcem v socialno varstveni dejavnosti in zdravstvu, ki so na svojih delovnih mestih bistveno bolj izpostavljeni okužbam kot ostali zaposleni. Predstavnica Ministrstva za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti je pri tem podala pojasnilo, da je Direktorat za delovna razmerja in pravice iz dela v zvezi z nadomestilom plače za zdravstvene delavce in druge izpostavljene poklice v primeru okužbe s COVID-19 že izdal pojasnilo, da se tovrstna okužba zanje šteje kot poklicna bolezen, s čimer so v skladu s tretjim odstavkom 31. člena Zakona o zdravstvenem varstvu in zdravstvenem zavarovanju

upravičeni do nadomestila plače v višini 100 %. Komisija ob tem opozarja, da je ustreznost takšne rešitve vprašljiva z vidika dodatne finančne obremenitve delodajalca, v primerjavi z njegovo obremenitvijo, predvideno na podlagi določb aktualnega predloga zakona, v poglavju 2. Nadomestilo plač delavcem zaradi odrejene karantene.

Komisija je bila seznanjena tudi z mnenjem Informacijskega pooblaščenca Republike Slovenije (v nadaljevanju: Informacijski pooblaščenec), ki opozarja, da se predlagatelj glede predlaganih rešitev, povezanih z obdelovanjem osebnih podatkov v povezavi s predvideno mobilno aplikacijo za obveščanje o stikih z okuženimi z virusom SARS-CoV-2, z njim ni posvetoval, čeprav gre za zelo občutljivo materijo z vidika varovanja varovanja temeljne pravice posameznikov do varstva osebnih podatkov in zasebnosti. Prav tako opozarja, da ne javnost ne Informacijski pooblaščenec do vsebine predloga zakona nista imela dostopa vse do njegove predložitve v zakonodajni postopek, kar je v nasprotju s standardi odločanja v demokratični družbi.

Informacijski pooblaščenec v svojem mnenju v zvezi z obdelavo identifikacijskih in lokacijskih osebnih podatkov z področja elektronskih komunikacij, povezanih s predvideno mobilno aplikacijo za obveščanje o stikih z okuženimi z virusom SARS-CoV-2 opozarja, da se s 24. členom predloga zakona vzpostavlja novo pravno podlago za pridobivanje in uporabo podatkov o osebah, ki jim je posamično in začasno omejena osebna svoboda zaradi ukrepov, sprejetih na podlagi zakona, ki ureja nalezljive bolezni, saj gre po njegovi oceni za pooblastilo nedoločenemu naboru organov, da od nedoločenega nabora virov podatkov (različnih ponudnikov s področja elektronskih komunikacij) pridobivajo nedoločen nabor identifikacijskih in lokacijskih podatkov o prej navedenih osebah. Vzpostavlja se torej podlago, ki je v nasprotju in nejasni relaciji z veljavnimi določbami Zakona o elektronskih komunikacijah v povezavi s 149.b členom Zakona o kazenskem postopku, Uredbo (EU) št. 2016/679 o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in o prostem pretoku takih podatkov ter razveljavitvi Direktive 95/46/ES ter 157. členom ZEKom-1 (privolitev naročnika ali uporabnika v shranjevanje podatkov in pridobivanje dostopa do podatkov, shranjenih v terminalski opremi naročnika ali uporabnika), in ki po oceni Informacijskega pooblaščenca nedopustno niža standarde za pridobivanje podatka o lokaciji posameznika za namen nadzora nad ukrepi, izrečenimi po zakonu, ki ureja nalezljive bolezni.

Predložene zakonske rešitve bi tako po oceni Informacijskega pooblaščenca pomenile velik poseg v številne ustavno zagotovljene pravice posameznika ob vprašljivi utemeljenosti, sorazmernosti in nujnosti takšnega posega v konkretni situaciji omejevanja širjenja COVID-19 (npr. z določbo 24. člena predloga zakona bi se po oceni Informacijskega pooblaščenca poseglo v temeljno ustavno pravico varstva osebnih podatkov iz 38. člena Ustave RS). Še zlasti v času poletnih počitnic, ko je potencialni krog državljanov Slovenije, katerih lokacijo bi bilo mogoče spremljati na podlagi predloženih zakonskih določb, zaradi pogostejših potovanj in potencialno večje izpostavljenosti okužbi s COVID-19, še toliko večji.

V skladu z vsem navedenim Informacijski pooblaščenec predlaga Državnemu zboru, da ne podpre 24. člena predloga zakona in 29. člena predloga zakona, ki se nanaša na

obvezno uporabo mobilne aplikacije za obveščanje o stikih z okuženimi z virusom SARS-CoV-2. Meni, da bi moral zakon jasno določati, kdo so upravljavci podatkov v povezavi z uporabo prej navedene mobilne aplikacije, katere podatke se lahko obdeluje in za kakšen namen, kakšni so roki hrambe podatkov, kdo ima lahko do njih dostop in da se podatki izven namena preprečevanja širjenja COVID-19 ne smejo obdelovati. Zakon bi tako po mnenju Informacijskega pooblaščenca moral vsebovati varovalke (npr. sodno odredbo za izvedbo posredovanja podatkov organom pregona ali drugim uporabnikom) z namenom zagotovitve, da zbrani osebni podatki ostanejo v obdelavi zgolj v okviru zdravstvene stroke in da je njihova količina sorazmerna zadanim ciljem.

Informacijski pooblaščenec dodatno poudarja, da izkušnje iz tujine kažejo, da so aplikacije za sledenje stikom z okuženimi s COVID-19 učinkovite le, če so tehnično zanesljive, če kakovostno delujejo in uspešno zaznavajo rizične stike. Slednje je mogoče doseči le, če si aplikacijo na pametni telefon prostovoljno naloži praktično celotna populacija. Za to pa je treba vzpostaviti pogoje zaupanja in predvidljivosti, torej zagotoviti varnost v povezavi z zbranimi podatki (ustrezno zavarovani podatki in omejen krog pooblaščenih organov za dostop do njih), zagotoviti zakonitost zbiranja in obdelave zbranih podatkov in upoštevati temeljne človekove pravice. Informacijski pooblaščenec zato poziva, da naj se aplikacijo uporablja le na prostovoljni osnovi, hkrati pa poziva k jasni opredelitvi nabora organov, ki bodo imeli dostop do podatkov, zbranih na podlagi delovanja predlagane mobilne aplikacije, in njihovih pristojnosti v tem oziru.

V razpravi komisije je bil velik del razprave namenjen prav vprašanju ustreznosti, jasnosti in skladnosti določb predloga zakona, ki se nanašajo na poglavje 3. Obdelava osebnih podatkov ter poglavje 4. Mobilna aplikacija za obveščanje o stikih z okuženimi z virusom SARS-CoV-2 in osebami, ki jim je bila odrejena karantena, z ustavno danimi pravicami. Pri tem je bilo opozorjeno, da se je že v preteklih zakonih, povezanih s COVID-19, opozarjalo na morebitno neustavnost posameznih zakonskih odločb, zato bi moral biti tokrat zakonodajalec pri sprejemanju odločitev še posebej previden.

V razpravi komisije je bila izražena tudi ocena, skladna z mnenjem Informacijskega pooblaščenca, da je trenutna diktija 24. člena predloga zakona presplošna in pušča preveč odprtih možnosti za širjenje pravice do obdelave identifikacijskih osebnih podatkov na neutemeljeno velik krog upravičencev, katerih delovanje bo tudi težje nadzirati.

Komisija izraža tudi dvom v ustreznost tretjega odstavka 25. člena predloga zakona, v skladu s katerim se dostop do evidence izdanih odločb o karanteni ne omogoča zgolj Zdravstvenemu inšpektoratu Republike Slovenije, ampak tudi Policiji, ki bi po mnenju komisije morala tudi v povezavi z vročanjem odločb o odrejeni karanteni ohraniti zgolj z 51. členom Zakona o nalezljivih boleznih dodeljeno nalogo asistiranja Zdravstvenemu inšpektoratu Republike Slovenije, ne pa prevzemati njegove vloge.

V razpravi komisije je bilo večkrat pozvano k upoštevanju zgledov iz tujine in zagotavljanju, da bo morebitna aplikacija iz 26. člena predloga zakona dana v uporabo državljanom na prostovoljni bazi in da bodo določbe, povezane z njo, v nadaljevanju

zakonodajnega postopka še dodelane, v skladu z vsemi tehtnimi opozorili Informacijskega pooblaščenca.

Komisija opozarja tudi na to, da bi bilo v zvezi s 30. členom predloga zakona treba pri snovanju mobilne aplikacije za obveščanje o stikih z okuženimi z virusom SARS-CoV-2 (COVID-19) nujno razmišljati tudi o potrebah ranljivih skupin prebivalstva, zlasti invalidov (še zlasti slepih in slabovidnih), in pri tem striktno upoštevati določbe Zakona o dostopnosti spletišč in mobilnih aplikacij (Uradni list RS, št. 30/18).

Komisija izraža podporo začasnim ukrepom v zvezi s povračilom nadomestila plač delavcem na začasnem čakanju na delu, ki so že poznani iz preteklih paketov zakonodaje, namenjene omilitvi posledic epidemije COVID-19. Pri tem je bil posebej izpostavljen drugi odstavek 2. člena predloga zakona, s katerim se kot izjemo pravico do ukrepa delnega povračila nadomestila plače delavcem na začasnem čakanju na delo daje tudi delodajalcem, ki sicer ne izpolnjujejo in ne dosežejo pogoja iz tretjega odstavka istega člena, a imajo status humanitarne ali invalidske organizacije.

Komisija izraža podporo tudi novi vrsti predlaganih ukrepov, povezanih z nadomestilom plač delavcem zaradi odrejene karantene, ob tem pa predlaga razmislek o možnosti naknadne vključitve dodatnih določb, s katerimi bi se zagotovilo dodatna sredstva tistim delodajalcem, ki se v povezavi s COVID-19 soočajo s pomanjkanjem finančnih sredstev za podporo razvojnim oddelkom v podjetjih, ki zaradi pojava COVID-19 ne beležijo upada aktivnosti, ampak ravno nasprotno - povečane obremenitve, saj je treba poskrbeti za razvoj novih programov in produktov. Gre za specifične kadre, ki so zaposleni v razvoju in ki lahko na dolgi rok v pomembni meri vplivajo na krepitev aktivnosti podjetij, njihovo konkurenčnost in preživetje na trgu, a trenutno zanje predstavljajo velik strošek. V razpravi komisije je bilo opozorjeno na to, da so številna podjetja v preteklih letih uspela prestrukturirati svoje delovanje na način, da ne predstavljajo več zgolj podpore za izvedbo projektov tujih naročnikov, ampak so tudi sami njihovi snovalci, za kar pa potrebujejo ustrezne kadrovske profile in seveda tudi ustrezna sredstva za plačilo njihovega dela. Z vidika ohranjanja čim višje stopnje gospodarske aktivnosti v državi bi takšno subvencioniranje visoko izobraženega kadra lahko predstavljajo veliko dodano vrednost tako za posamezna podjetja kot tudi za gospodarstvo in našo družbo v celoti.

Komisija je v razpravi izrazila podporo naporom predstavnikov socialno varstvenih zavodov in zdravstvene nege, da se še pred morebitnim novim valom okužb s COVID-19 okrepi kadrovska struktura tako v zdravstvenih institucijah kot v domovih za starejše, kjer se je v prvem valu okužb s COVID-19 izkazalo, da so težave in obremenitve zaposlenih največje, in da se navedene kadrovske okrepitve zagotovi za daljše časovno obdobje, ne zgolj za čas soočanja s COVID-19.

Komisija se strinja z opozorili KSJSS, da je način določanja metodologije ocenjevanja potreb, pogojev in postopka dodelitve javnih sredstev, ki se jih bo porabilo za financiranje dodatnih kadrov v socialno varstvenih zavodih v javni mreži, kot je predviden v 37. členu, neustrezen, saj ne predvideva vključevanja ključnih deležnikov v proces odločanja. Opozarja tudi na to, da so kadrovske normativi in standardi, ki so jih pomagali pripraviti različni deležniki s področja zdravstvene nege, pripravljeni že dlje

časa, a jih Ministrstvo za zdravje do zdaj še ni potrdilo kot primerne. Podlage za sprejemanje odločitev so torej že na voljo, pri čemer pa bi se končne odločitve po mnenju komisije morale oblikovati v soglasju s socialnimi partnerji in izvajalci socialnovarstvenih ter zdravstvenih storitev in ne zgolj enostransko. Kot ključno vprašanje se namreč izpostavlja razmerje med kadri s področja socialnega varstva in kadri s področja zdravstvene nege v celotnem obsegu dodatnih kadrov, ki bodo v skladu s 37. členom predloga zakona na voljo socialno varstvenim zavodom v javni mreži.

Komisija tudi tokrat opozarja na morebitno prehitro in nepremišljeno sprejemanje zakonodajnih rešitev v povezavi z omilitvijo in preprečevanjem negativnih posledic širjenja SARS-CoV-2 (COVID-19), na nujnost upoštevanja mnenj kar najširšega kroga različnih deležnikov v družbi, pa tudi na nujnost prilagajanja teže ukrepov dejanski situaciji. Od začetka epidemije COVID-19 do danes so bile v povezavi s COVID-19 izvedene že številne raziskave (med drugim tudi na Institutu Jožef Stefan) in vsak dan imamo več informacij, ki lahko oblikovalcem politik pomagajo pri oblikovanju takšnih zakonskih rešitev, s katerimi se bo doseglo največje možne učinke pri soočanju z negativnimi posledicami COVID-19 ali preprečevanju njihovega nastanka.

Komisija na podlagi opozoril tako sindikalne kot delodajalske strani ocenjuje, da je izločitev dveh strani socialnih partnerjev iz priprave obravnavanega predloga zakona, katerega določbe se v bistveni meri dotikajo tako delodajalcev kot zaposlenih, nesprejemljiva. Seznanjena je bila sicer, da bo predlog zakona na podlagi predlagane razširitve dnevnega reda obravnavan na seji Ekonomsko-socialnega sveta, ki bo v petek, 3. 7. 2020, a pri tem opozarja, da je z vidika možnosti za bistvene spremembe in dopolnitve že vloženega predloga zakona v zakonodajno proceduro, takšna naknadna obravnava predloga zakona lahko že prepozna.

Na podlagi navedenega komisija poziva Vlado Republike Slovenije k upoštevanju pravil socialnega dialoga, pa tudi k doslednemu upoštevanju Resolucije o normativni dejavnosti (Uradni list RS, št. 95/09), zlasti kar se tiče posvetovanja o predloženih zakonskih rešitvah s širšo (strokovno) javnostjo ter samega procesa normativnega urejanja, saj navedena resolucija v poglavju VII. URESNIČEVANJE RESOLUCIJE predvideva, da je treba v okviru normativnega urejanja ob predlogu zakona pripraviti tudi osnutke podzakonskih predpisov, ki skupaj predstavljajo celoto urejanja družbenega razmerja.

Tokratni predlog zakona npr. predvideva izdajo predpisa, s katerim se bo določilo oddaljenost in trajanje stikov med uporabniki, ki sta potrebna, da mobilna aplikacija zabeleži stik z drugim uporabnikom mobilne aplikacije, ter obdobje, za katero se obvešča o stikih z okuženo osebo oziroma osebo, ki ji je bila odrejena karantena (32. člen predloga zakona), a predlog predpisa predlogu zakona ni priložen. Ker je komisija ugotovila, da tudi iz obrazložitve k navedenemu členu ni možno razbrati predvidene vsebine navedenega predpisa, je predstavnico Ministrstva za zdravje pozvala k dodatnemu pojasnilu, na podlagi katerega ugotavlja, da se predvideva, da bo s predpisom določena razdalja med uporabniki manj kot 1,5 metra, trajanje stika v dolžini najmanj 15 minut in trajanje hrambe podatkov o stikih v mobilni aplikaciji največ 15 dni. Komisija se ob tem sprašuje tudi o tem, ali je primerno, da se o tako pomembnih

elementih, ki bodo bistveno vplivali na obseg zbranih podatkov na podlagi uporabe mobilne aplikacije iz 26. člena predloga zakona, odločalo s podzakonskim aktom, ki ga bo pripravil minister, pristojen za zdravje, namesto da bi se slednje doreklo na zakonski ravni. Še zlasti ob upoštevanju dejstva, da gre za zakonske določbe s predvidoma omejenim rokom trajanja, zaradi česar je sprejemanje podzakonskih aktov, ki se jih načeloma tudi hitreje in lažje spreminja kot zakonske določbe, v zvezi s tako pomembno materijo neutemeljeno.

* * *

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Peter Požun.

Mag. Nuša Zupanec
sekretarka komisije

Mag. Peter Požun
predsednik komisije